

НРАВОУЧЕНИЕ.

5. За лоши-те страсти.

Членъ 1.

За Славолюбіе-то и безмѣрны- те желанія

Отецъ. Нито слава-та чада мои! нито богатъ-
ство-то, причинява на сердце-то ни благодареніе-
то, но многажды, найпаче слава-та, причинява до-
сажденіе. Наши-те истинни добрини са онія, кои-то
возблагодаряватъ душа-та ни. За що скорбиме и
страдаме за да придобыеме слава? Человѣцы-те
са равни, и сиромахъ-атъ е нашъ братъ. Въ кое-
то состояніе и да бы былъ ся намѣрилъ человѣкъ,
токмо добри-тедѣла могатъ да го различятъ отъ дру-
гы-те. Треба да умѣряваме наши-те желанія, ко-
гда-то друго не искаеме, развѣ онова кое-то може-
ме да добьеме. Когда знаеме да умѣряваме наши-
те охоты сось силы-те си, тогда ище сме благо-
дарии безъ страхъ. Кой когда е благодаренъ на
оныя що има? Ако получатъ успѣхъ негови-те
желанія, други желанія го смущаватъ. Истинно-то
добро е да знае человѣкъ да ограничава свои-те
желанія; когда иѣкой всегда желае, не може да
е увеселень. Когда имашъ иѣкое добро, да ся bla-
годаришъ на него. Неблагодарно-то сердце, кое-